

obvestila • novice •
informacije • duhovno branje

Oznanila župnije Stopiče

V
KRŠČENI IN POSLANI

EVHARISTIJA

Vse, kar je bil Kristus v svojem poslanstvu in v svojem odrešenjskem delu, je prešlo v zakramente Cerkve in v bogoslužje. Zato v bogoslužju ves čas doživljamo odrešenje, ki se uresničuje zdaj. **Kaj je odrešenje?** Da zaživimo, da smo prerojeni, da smo vstali. Da smo dobili v delež način življenja, s katerim je Kristus živel svojo človeškost. Tak način življenja je Kristusa pripeljal v slavo, ki jo je imel pri Očetu pred začetkom sveta. Zato je bogoslužje ves čas uresničitev naše poklicanosti. To, kar smo postali pri krstu, se uresničuje in pogloblja v vsakem zakramentu. In srce vseh zakramentov po krstu je evharistija.

Zakaj iti v nedeljo k maši? Janez Zlatousti pravi: „Zato, ker je življenje, ki smo ga prejeli pri krstu, občestveno in nas vleče skupaj.“ Če mi živimo krstno življenje, potem nas vleče v Kristusovo telo, da se uresničujemo kakor Kristusovo telo. Kakor občestvo. Nihče ni v Kristusovem telesu kot posameznik. Življenje enega je zraščeno z življenjem drugega.

Življenje, ki smo ga dobili, nas vleče skupaj. Slavni mučenci nedelje so zapisali: „Sedem dni zdržimo, potem pa nas svet premaga. Zato moramo osmi dan priti skupaj.“ Svet nas premaga z individualističnim načinom razmišljanja, da začne vsak gledati zase.

Najbolj pomemben del cerkva, ki so jih začeli graditi kristjani, so vrata.

Cerkev kot prostor je zgrajena kot podoba Kristusovega telesa. Vrata cerkve so tista, kjer kristjani stopajo v Kristusa ali narteks, kar v grškem jeziku pomeni palica, s katero oče tepe otroke. Tam je potekalo

(nadaljevanje na naslednji strani)

**»Okusite
in glejte,
kako dober je
Gospod. Blagor
možu, ki se zateka
k njemu!«**

(Ps 34, 9)

(nadaljevanje s prejšnje strani)

spokorno bogoslužje. Greh ne more vstopiti v Kristusa. V njem ni greha. Ko so stopili v Kristusa, so pri vratih pustili svoje darove. Tako smo se zbrali kakor Eklesia, kakor Cerkev, kar pomeni zbor ali shod, kakor telo. Janez Zlatousti potem pravi: »Vi ste se že zbrali, ker ste telo.« Potem pride škof kakor glava, ki se je oblekel sredi cerkve med ljudmi. Med drugim si je nadel tudi homoforion (široka štola iz jagnjetove volne), ki pomeni človeškost. Kristus ni nikoli več brez človeške narave. Kristus obstaja samo še s svojim telesom in nikoli več ne bo brez telesa - brez nas, ki smo njegovo telo. Škof potem kakor glava pozdravi svoje telo z „mir z vami“. Po tem pa on vodi ljudi v svetišče k Očetu. Zato je maša/evharistija potovanje, romanje. Zato se do 12. st. ni smelo ne sedeti ne klečati, ampak obvezno stati, kar je pomenilo, da so lahko pri maši samo tisti, ki so vstali s Kristusom. Drugi ne morejo biti.

Kdaj se začne maša? Ko kristjani zapustijo domove. Takrat se prepustijo Božjemu življenju, ki jih pelje skupaj, da se zberejo. Prvič se zberemo v Kristusovem telesu, ko gremo skozi vrata, drugič pa se zberemo, ko bo škof z diakoni vzel darila in se z njimi premaknil na oltar. Ta darila smo v resnici mi sami, ker je daritev pripravljena iz zemlje, pšenice, grozdja in iz dela človeških rok. Mi darujemo tisto, kar je potrebno za naš biološki obstoj. Stari Adam je grabil te stvari zase. Mi smo že novo stvarstvo in ne grabimo več, ampak darujemo. In naš dar je tisto, kar nujno potrebujemo za fizično življenje. Zaslužek tedna. To polagamo tja. To smo mi v daru. Janez Zlatousti pravi, da se v teh trenutkih mi premaknemo na oltar. Mi smo tam v kruhu in vinu. Nato duhovnik moli molitev, ki se imenuje anafora, kar v grškem jeziku pomeni **vzpon** navzgor – Gospod z vami ... **Kvišku srca ...** Zahvalimo se Gospodu ... Takrat se začnemo vzpenjati. Sledi kratka obnovitev odrešenja. Takrat prebijemo prostor in čas, ker se ta molitev zaključí z besedami: „Zato skupaj z angeli in nadangeli in vsemi nebeškimi zbori pojemo hvalnico tvojemu

veličastvu in nenehno vzklikamo: Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vsega stvarstva ...“ Tu niso primerne razne mojstrovine Mozarta in Bacha, ampak se moramo mi uskladiti s pesmijo, ki jo pejejo v Božjem kraljestvu, ker mi pojemo skupaj z angeli, nadangeli in svetimi, ker smo skupaj z njimi eno samo Kristusovo telo.

Nato sledi prošnja za spust svetega Duha, da naša daritev, ki je še vedno nekoliko trgovska, postane popolna daritev, ker postane Kristusovo telo in njegovo življenje („... da nam postanejo telo in kri našega Gospoda Jezusa Kristusa“). In takoj, ko naša daritev postane popolna, kajti do tedaj je bila vsaj še nekoliko trgovska, ker se še vedno bojimo, da ne bomo preživeli, ker smo darovali vse, in še vedno računamo, da bomo dobili nekaj nazaj, da nam bo prišlo prav, postanemo del Kristusa, postanemo popolna daritev. Zato se takoj po spustu svetega Duha zgodi temelj Božjega spomina, temelj velike noči, ko se spominjamo trpljenja, smrti in vstajenja, vnebohoda, spusta svetega Duha in novega prihoda v slavi, ki se še ni zgodil, vendar se ga že spominjamo. Takoj po tem temelju našega spomina smo mi že deležni popolne daritve in žrtve. Bog od nas ne želi več nobene žrtve, ker je poslal svojega Sina, ampak mi postanemo del Kristusa in z njim na križu umremo. Se darujemo popolno. Niti en atom našega obstajanja ni več za nas. Vse je daritev. Ko duhovnik reče, **»TO JE MOJE TELO, KI SE DAJE ZA VAS«, smo mi že notri v hostiji**. Na grobo rečeno, evharistični Kristus je sestavljen iz naše daritve. Iz nas. Oče je videl to daritev in jo sprejel, tako da Sina obudi, da ga vzdigne na nivo Božje Očetove slave. Vstajenje ni povratek v življenje, ampak je prehod v Očetovo bivališče, v nov način bivanja. Mi smo del tega vstalega Kristusovega telesa. In takoj za tem sledi prošnja, da bi vsi, ki smo prejeli svetega Duha, postali eno, med seboj in skupaj z vsemi svetimi.

Takoj za tem, ko je konec prošenj, duhovnik prime kruh in vino in ju vzdigne ter pravi: »Po Kristus, s Kristusom in v Kristusu, tebi vsemo-

gočnemu Bogu Očetu »Tu pridemo do vrhunca. Tu je šele povzdigovanje. Tu smo šele pri pravem povzdignjenju, ker se po Kristusu, s Kristusom in v Kristusu dvignemo pred Boga Očeta. Tu anafora, ki pomeni vzpon, doseže svoj vrh. Ko smo povzdignjeni pred Očeta v njegovo slavo, se v njej vsi najdemo skupaj; od Abrahama, Sare, Izaka, svetnikov, mučencev dalje smo vsi združeni pred Bogom Očetom. In takoj, ko se darove položi nazaj na oltar, zmolimo Oče naš, ker smo res pred Bogom, ki je naš Oče. Tik pred obhajilom se še enkrat lepo pokaže, kam smo bili dvignjeni, in sicer **v trikotnem dialogu vzklikov »Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta«**. Prišli smo pred Boga Očeta, kjer srečamo vse svete, ki so v slavi Kristusa, vidimo njihovo človeškost, ki je popolnoma Božja in vidimo, kdo smo. Vidimo, da smo grešniki, ki ne moremo biti tukaj. Zato kličemo „**Jagnje Božje, usmili se nas!**“ In tretjič: „**Podari nam mir.**“ Pomiri nas, kot so pomirjeni vsi sveti. In duhovnik takoj odgovori: „**Glejte Jagnje Božje! Glejte ga! Tukaj je!**“ In ljudje rečejo: Ampak jaz nisem vreden, ker sem kljub temu velik grešnik. Samo eno besedo mi prosim reci in bom ozdravljen odšel domov. In duhovnik odgovori stavek, ki je vzet iz Razodetja: „**Blagor nam, ker smo povabljeni na Jagnjetovo gostijo.**“ Mi nismo povabljeni v Stopiče v cerkev, ampak takrat

prestopimo prostor in čas in **obhajilo se ne izvede na zemlji, pač pa v nebesih**. Ob božiču je Bog prišel k nam. Pri evharistiji, ki je velikonočna skrivnost, pa gremo mi k Njemu. Mi se obhajamo pri Njegovi mizi. Blagor nam, ker smo povabljeni h Gospodovi mizi. Zdaj smo mi njegovi gostje. On določa, kako se obnašamo pri Njem in ne mi. Bogoslužje nas pripelje do tega, da gremo ven iz sebe, da nismo polni sebe, ampak da smo voljni sprejeti Božja pravila. In tam se obhajamo in se vrnemo v vsakodnevno življenje. **Evharistija je torej vstop v Božje kraljestvo.**

Kruh in vino, darovi, ki so „mi“, postanejo Božje telo. Da mi postanemo Božje telo. Da se mi premaknemo. Kajti če mi ne pridemo do Božjega kraljestva in ne doživimo odrešenosti pred Očetom, potem je maša čisto navaden trenutek molitve, ki ga vsak lahko po božno opravi v svoji sobi in obljudi, da bo potem malo boljši, kot je bil prej, ampak s človekom se ne zgodi nič. Medtem ko se pri evharistiji z nami dogaja nekaj zelo močnega - naša spremenitev, ker se vrnemo z očmi, polnimi tega, kar smo videli, pojedli in popili - Božjo človeškost Jezusa Kristusa. In človek postaja to, kar je. Človek postaja to, s čimer se hrani.

Iz duhovnih vaj p. Marka Ivana Rupnika in po knjigi „Za življenje sveta“, Alexander Schmemmann.

Napovednik

31. 5. BINKOŠTI

- 1. 6. Marija, Mati Cerkve
- 3. 6. **Ob 16h PREVZEM SPRIČEVAL v Stopičah za 5., 6. in 7. razred verouka**
- 5. 6. Prvi petek in obiskovanje z Najsvetejšim po domovih
- 6. 6. Prva sobota
- 6. 6. Cerkev v Stopičah čistita in krasita STOPIČE in PLEMBERK.
- 7. 6. **NEDELJA SVETE TROJICE in PREVZEM SPRIČEVAL PO MAŠI do 9:20 za 1., 2., 3. in 4. razred verouka. Če kdo ne more priti v nobenem terminu, naj pa prej pokliče.**
- 7. 6. **Žegnanje na Velikem Cerovcu ob 10h**
- 11. 6. **SVETO REŠNJE TELO IN KRI**
- 13. 6. Cerkev v Stopičah čistita in krasita VERDUN in ŠENTJOŠT.
- 14. 6. **11. NEDELJA MED LETOM**
- 19. 6. **SRCE JEZUSOVO**
- 20. 6. Ob 8h STARŠI PRVOOBHAJANECV čistijo, krasijo in urejajo cerkev in okolico v Stopičah.
- 21. 6. **12. NEDELJA MED LETOM in slovesnost prvega svetega obhajila**
- 24. 6. Rojstvo Janeza Krstnika
- 25. 6. Dan državnosti
- 27. 6. Cerkev v Stopičah čistita in krasita HRUŠICA in HRIB.
- 28. 6. **12. NEDELJA MED LETOM in ŽEGNANJE v BREZOVICI ob 10h**
- 29. 6. Peter in Pavel, apostola. Maše bodo: ob 8h v Stopičah, ob 18h na Dolžu in ob 19h v Brezovici. Mašni namen v Brezovici je še prost.

ŽUPNIJA STOPIČE

Stopiče 28, 8322 Stopiče

Telefon: 07/30-89-275

GSM: 031/810-351

E-pošta: tadej.kersnic@rkc.si,

www.zupnija-stopice.rkc.si

Transakcijski račun župnije Stopiče:

SI56 1990 0500 8620 650

Ure, ko me skoraj zagotovo najdete v župnišču, so:

ponedeljek	četrtek	sobota	nedelja
Od 8h do 10h.	Od 8h do 10h.	Od 8h do 10h.	Po mašah.

Vse dni po večerni maši, kadar je ta v Stopičah.

Ob torkih me ni. ©

OZKANILA izdaja

župnija Stopiče

Odgovarja:

Tadej Kersnič, župnik

NEDELJA BINKOŠTI 31. maj	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (STOPIČE) v zahvalo in priprošnjo za dobre sosedske odnose	PONEDELJEK 15. junij <i>Vid</i>	19h (PANGRČ GRM) poljska maša
PONEDELJEK 1. junij Marija, Mati Cerkve	18h (OREHEK) 19h (STOPIČE)	TOREK 16. junij <i>Benó iz Meissna</i>	19h (STOPIČE) po namenu
TOREK 2. junij <i>Marcelin in Peter</i>	8h (STOPIČE) po namenu	SREDA 17. junij <i>Rajner</i>	19h (STOPIČE)
SREDA 3. junij <i>Karel Lwanga idr. muč.</i>	18h (CEROVEC) 19h (STOPIČE)	ČETRTEK 18. junij <i>Marko in Marcelijan</i>	19h (CEROVEC)
ČETRTEK 4. junij <i>Peter Veronski</i>	18h (ŠENTJOŠT) 19h (STOPIČE)	PETEK 19. junij SRCE JEZUSOVO	10h (DOLŽ) 19h (STOPIČE)
PRVI PETEK 5. junij <i>Bonifacij</i>	18h (DOLŽ) 19h (STOPIČE)	SOBOTA 20. junij <i>Marijino brezmadežno srce</i>	19h (DOLŽ)
PRVI SOBOTA 6. junij <i>Norbert</i>	19h (STOPIČE)	12. NEDELJA MED LETOM 21. junij	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (STOPIČE)
NEDELJA SVETE TROJICE 7. junij	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (CEROVEC)	PONEDELJEK 22. junij <i>Janez Fisher in Tomaž More</i>	18h (GORNJA TEŽKA VODA) 19h (STOPIČE)
PONEDELJEK 8. junij <i>Medard</i>	19h (ŠENTJOŠT)	TOREK 23. junij <i>Agripina</i>	Maša drugje
TOREK 9. junij <i>Primož in Felicijan</i>	19h (CEROVEC)	SREDA 24. junij Rojstvo Janeza Krstnika	19h (STOPIČE)
SREDA 10. junij <i>Bogumil Poljski</i>	19h (STOPIČE) za zdravje (Martin)	ČETRTEK 25. junij DAN DRŽAVNOSTI	8h (STOPIČE) po namenu
ČETRTEK 11. junij SVETO REŠNJE TELO IN KRI	8h (STOPIČE) 10h (DOLŽ) po namenu 19h (STOPIČE)	PETEK 26. junij <i>Janez in Pavel</i>	18h (CEROVEC) 19h (STOPIČE)
PETEK 12. junij <i>Eskil</i>	19h (OREHEK)	SOBOTA 27. junij <i>Ema Krška</i>	19h (ŠENTJOŠT)
SOBOTA 13. junij <i>Anton Padovanski</i>	18h (HRUŠICA) 19h (DOLŽ)	13. NEDELJA MED LETOM 28. junij <i>Irenej Lyonski</i>	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (BREZOVICA)
11. NEDELJA MED LETOM 14. junij	7h (STOPIČE) za vse žive in pokojne župljane 10h (STOPIČE)		